

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1405/2024
22.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стефана Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 12. К. 1253/23 од 20.02.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 264/24 од 18.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стефана Петковића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 12. К. 1253/23 од 20.02.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 264/24 од 18.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 12. К. 1253/23 од 20.02.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у време проваравања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и изречена му је мера забране приближавања и комуникације са оштећеним ББ, тако што му је забрањено приближавање оштећеном на удаљености од 200 метара, односно даља комуникација са оштећеним у трајању од 1 године од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 264/24 од 18.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Другог основног суда у Београду 12. К. 1253/23 од 20.02.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Стефан Петковић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијани захтев усвоји, а побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ бранилац означава фото – документацију СМС порука прикупљену од Министарства унутрашњих послова, ПС Чукарица КТ-109-300/2022 од 12.05.2022. године, а који доказ је по наводима браниоца прибављен противно члану 152. став 3. ЗКП, који изричито прописује да се претресање уређаја за аутоматску обраду података, у коју спада и мобилни телефон, предузима по наредби суда. С обзиром да су без наредбе суда представници Министарства унутрашњих послова извршили претресање мобилног телефона и том приликом сачинили спорне фотографије на којима су приказани садржаји СМС порука са уређаја оштећеног, а у које фотографије је суд извршио увид и на истом доказу засновао осуђујућу пресуду, то је на наведени начин по наводима браниоца учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног суда су неосновани.

Из списка предмета произилази да је, приликом подношења кривичне пријаве дана 12.05.2022. године од стране оштећеног ББ, исти добровољно предао свој мобилни телефон и показао службеним лицима преписку СМС порука са окривљеним на мобилном телефону, те да је у службеним просторијама ПС Чукарица и на захтев радника ОЗСК-а ВВ извршено фотографисање СМС порука.

По оцени Врховног суда, у овом случају се не ради о претресању телефона као уређаја за аутоматску обраду података, већ о увиђају на ствари, извршеном од стране органа поступка у смислу одредбе члана 135. ЗКП, а снимљене фотографије СМС порука представљају део форензичке документације која је доказни материјал у списима предмета и иста се третира као саставни део исказа оштећеног, због чега су оцењени као неосновани супротни наводи браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде у смислу члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**